საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის

ეთიკის კომისიის

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრებაზე უარის თქმის თაობაზე

მეხუთე დისციპლინური კოლეგიის შემადგენლობა:

ია გაბედავა - კოლეგიის თავმჯდომარე

არჩილ ჩოფიკაშვილი - კოლეგიის წევრი

ბესარიონ ბოხაშვილი - კოლეგიის წევრი

საჩივრის ავტორი - ძ. ჩ.

წარმომადგენელი - თ. ჯ. /სიითი №/

საჩივრის კომისიაში შემოსვლის თარიღი: 01.04.2019

საჩივრის რეგისტრაციის ნომერი: №041/19

საჩივარი შემოტანილია: ადვოკატ ბ. ყ.-ის მიმართ /სიითი №/

საჩივრის მოთხოვნა: ადვოკატ ბ. ყ.-ისათვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება

I აღწერილობითი ნაწილი

1. **საჩივრის ავტორის პოზიცია:**

1.1 2019 წლის 01 აპრილს, ეთიკის კომისიას საჩივრით მომართა ძ. ჩ.-მ და მოითხოვა ადვოკატ ბ. ყ.-ისათვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება. საჩივრის ავტორის განმარტებით, ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში მის ინტერესებს იცავდნენ ადვოკატები ვ. გ. და ბ. ყ..

1.2 ძ. ჩ.-ს პრეტენზიით ადვოკატი ბ. ყ. მომსახურების პროცესში მის საწინააღმდეგო მოქმედებებს ასრულებდა, კერძოდ ადვოკატმა კლიენტი შეცდომაში შეიყვანა სასამართლოში მიმდინარე დავაში მორიგების აქტი შედგენის დროს და არ განუმარტა მორიგების აქტის შინაარსი.

1.3 საჩივრის ავტორის განმარტებით, მან ადვოკატები ვ. გ. და ბ. ყ. აიყვანა სამოქალაქო დავაში საადვოკატო მომსახურების გაწევის მიზნით. საჩივრის ავტორისთვის ცნობილი იყო, რომ ვ. გ. იყო სისხლის სამართლის სპეციალიზაციის მქონე ადვოკატი და ამიტომ დამატებით აიყვანა სამოქალაქო სამართლის სპეციალისტი ბ. ყ.. ადვოკატებს მისი ინტერესი უნდა დაეცვათ

ყოფილი რძლის წინააღმდეგ, რომელმაც ძ. ჩ.-ს საკუთრებაში არსებული ქონება მოტყუებით დადებული ნასყიდობის ხელშეკრულების საფუძველზე გადაიფორმა. ნასყიდობის ხელშეკრულების ბათილად ცნობის მოთხოვნით ძ. ჩ.-მ ადვოკატების დახმარებით მიმართა ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოს. სასამართლოში დავა მორიგებით დამთავრდა, თუმცა საჩივრის ავტორს საქმის მორიგებით დასრულება არ სურდა.

1.4 საჩივრის ავტორის განმარტებით, ადვოკატებმა მოწინააღმდეგე მხარის ადვოკატთან - ა. ბ.-სთან ერთად შეადგინეს კანონსაწინააღმდეგო მორიგების აქტი. ადვოკატებმა შესთავაზეს, რომ მორიგების აქტის მიხედვით მის სახელზე რიცხული ქონება უნდა ეანდერძა მისი შვილიშვილისთვის და სამი თვის შემდეგ შესაძლებლობა ექნებოდა შვილიშვილის მიერ გამოჩენილი უმადურობის საფუძველზე ანდერძი გაეუქმებინა. საჩივრის ავტორის განმარტებით, მას ადვოკატებთან არასოდეს უთქვამს, რომ ის აიღებდა ანდერძის შედგენის ვალდებულებას, მათ მხოლოდ განუმარტა, რომ მომავალში უანდერძებდა ქონებას მის შვილიშვილს თუ ამას დაიმსახურებდა.

1.5 ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში, სამოქალაქო დავის დასრულების შემდეგ ადვოკატებმა არ გადასცეს ძ. ჩ.-ს დოკუმენტები და სასამართლოს განჩინება. სასამართლოს განჩინების მიღების მიზნით ძ. ჩ. წავიდა ბ. ყ.-თან, რომელმაც უთხრა რომ განჩინება ვ. გ.-ს ჰქონდა. ადვოკატმა ვ. გ.-მ კი უთხრა, რომ განჩინებას გადასცემდა, თუმცა განჩინება არ მისცა. საჩივრის ავტორმა აიყვანა სხვა ადვოკატი დ. ჯ., რომლის დახმარებითაც განჩინება სასამართლოდან გამოითხოვა. ძ. ჩ.-მ სწორედ მისგან შეიტყო, რომ სასამართლო განჩინების მიხედვით მას დაუბრუნდა ბაჟის თანხა, თუმცა ადვოკატმა ვ. გ.-მ თანხა ძ. ჩ.-ს არ გადასცა.

1.6 მორიგების აქტის მიხედვით სადავო ქონება დაუბრუნდა ძ. ჩ.-ს და მან ასევე შეადგინა ანდერძი, თუმცა მოგვიანებით ადვოკატმა ვ. გ.-მ ანდერძი სანოტარო წესით გააუქმებინა. საჩივრის ავტორმა კვლავ მიმართა ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოს მორიგების აქტის საფუძველზე წარმოშობილი ახალი მოთხოვნების დაკმაყოფილების მიზნით, სადაც მის ინტერესებს ბ. ყ. აღარ წარმოადგენდა.

2. მოწმე რ. ქ.-ს განმარტება:

საპროცესო კოლეგიის სხდომაზე, 2019 წლის 02 აგვისტოს მოწმის სახით გამოიკითხა რ. ქ.. მოწმის განმარტებით, ის არის ძ. ჩ.-ს მეზობელი და მასთან დიდი ხნის ურთიერთობა აკავშირებს. რ. ქ. პროფესიით არის იურისტი და რუსეთში ცხოვრების პერიოდში ამ მიმართულებით საქმიანობდა. ძ. ჩ. ხშირად მიდიოდა მასთან და მისი პრობლემების შესახებ ესაუბრებოდა. მოწმეს ძ. ჩ.-ს თხოვნით სამართლებრივი საკითხების გაგების მიზნით მხოლოდ ადვოკატ ვ. გ.-სთან ჰქონდა ურთიერთობა.

3. მოწმე ე. დ.-ის განმარტება:

3.1 2019 წლის 02 აგვისტოს, საპროცესო კოლეგიის სხდომა მოწმის სახით გამოიკითხა ე. დ.. მოწმის განმარტებით ის არის ძ. ჩ.-ს შვილების მეგობარი და იცნობს როგორც საჩივრის ავტორს, ასევე ადვოკატებს.

3.2 ძ. ჩ.-ს შვილებმა ე. დ.-ს დაურეკეს დედისთვის დახმარების გაწევის მიზნით და აუხსნეს, რომ ძ. ჩ.-ს ჰქონდა სამოქალაქო დავა. ძ. ჩ.-ს ადვოკატი იყო ვ. გ.. ე. დ.-მ საჩივრის ავტორს უთხრა, რომ ვ. გ.-სთან ერთად სხვა ადვოკატიც აეყვანა, რომელიც იქნებოდა სამოქალაქო საქმის სპეციალისტი. ე. დ.-ს ურჩიეს ადვოკატი ბ. ყ. და ძ. ჩ.-სთან და ი. მ.-თან ერთად წავიდა ბ. ყ.-თან, რომელიც შემდეგ გახდა ძ. ჩ.-ს ადვოკატი.

3.3 მოწმის განმარტებით, სასამართლოს მიერ ბათილად იქნა ცნობილი ნასყიდობის ხელშეკრულება და მოსამართლემ მხარეებს შესთავაზა მორიგება. თავიდან ვ. გ. წინააღმდეგი იყო, რადგან არ ჭირდებოდათ მოგებულ საქმეში მორიგება, თუმცა მოსამართლემ კვლავ აუხსნა მორიგების თაობაზე, რაზედაც ბ. ყ. დათანხმდა. შეთანხმების მიხედვით ძ. ჩ.-ს შვილიშვილის სახელზე უნდა შეედგინა ანდერძი, ხოლო სამი თვის გასვლის შემდეგ ძ. ჩ.-ს შეეძლო ანდერძის გაუქმება მისი შვილიშვილის უღირს მემკვიდრედ გამოცხადების საფუძველზე. მხარეები შეთანხმდნენ აღნიშნულ პირობაზე და შედგა მორიგების აქტი. ბ. ყ.-მა მორიგების აქტში ჩაწერა, რომ ძ. ჩ.-ს არ ჰქონდა ანდერძის გაუქმების უფლება, თუმცა ვ. გ.-მ დამატებითი პუნქტი მიუთითა აქტში, რომლის მიხედვით შვილიშვილის მხრიდან არასათანადო მოპყრობის შემთხვევაში ძ. ჩ.-ს უფლება ექნებოდა ანდერძი გაეუქმებინა. რამდენიმე ხნის შემდეგ ძ. ჩ.-მ კვლავ მიმართა სასამართლოს ანდერძის გაუქმების მოთხოვნით. ძ. ჩ.-მ დაურეკა მოწმეს და უთხრა, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ მათ სასარგებლოდ გამოიტანა გადაწყვეტილება, თუმცა მოგვიანებით აღნიშნული გადაწყვეტილება გასაჩივრდა.

3.4 სასამართლოში დავის განხილვის დროს, მოსამართლემ აუხსნა მხარეებს, რომ ანდერძის გაუქმებას შეძლებდნენ სასამართლოსთვის მიმართვის გზით, თუმცა ადვოკატებმა ამის თაობაზე არაფერი აუხსნა ძ. ჩ.-ს.

4. მოწმე ი. მ.-ის განმარტება:

4.1 მოწმე ი. მ. საპროცესო კოლეგიის სხდომაზე გამოიკითხა 2019 წლის 02 აგვისტოს. მოწმის განმარტებით, ის არის ძ. ჩ.-ს სიძის მეგობარი და მის ოჯახთან დიდიხნის ურთიერთობა აკავშირებს. ი. მ.-მა ადვოკატი ვ. გ. გაიცნო ძ. ჩ.-სგან. საჩივრის ავტორმა უთხრა, რომ არ მოსწონდა ადვოკატი ვ. გ., რის გამოც, დაიწყეს სხვა ადვოკატის მოძიება და ურჩიეს ადვოკატი ბ. ყ.. ი. მ. ძ. ჩ.-სთან ერთად შევხდა ადვოკატ ბ. ყ.-ს და ამ უკანასკნელმა გამოთქვა მზაობა, რომ დაიცავდა ძ. ჩ.-ს ინტერესებს.

4.2 ი. მ. დაესწრო ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში გამართულ პროცესს, როდესაც ძ. ჩ.-ს ყოფილმა რძალმა, ბ. ა.-მ აღიარა, რომ ნასყიდობის ხელშეკრულება მოტყუებით დაიდო. შესაბამისად, დავა ძ. ჩ.-ს სასარგებლოდ უნდა დასრულებულიყო, თუმცა სასამართლო სხდომაზე მოსამართლემ შესთავაზა მხარეებს მორიგება. ადვოკატი ვ. გ. მორიგების წინააღმდეგი იყო და ამბობდა, რომ საქმე მოგებული იყო. ადვოკატი ბ. ყ. მორიგებას უჭერდა მხარს. მოსამართლემ დამსწრე პირები დარბაზიდან გამოუშვა, რა დროსაც მხარეებს შორის შედგა მორიგება. ადვოკატებმა ძ. ჩ.-ს უთხრეს, რომ არ ენერვიულა, რადგან სამი თვით იქნებოდა ანდერძი შედგენილი და თუ მისი შვილიშვილი, რ. ჩ. არ მოუვლიდა და ყურადღებას არ მიაქცევდა ბებიას, ანდერძს გააუქმებდნენ.

4.3 ი. მ.-მა ურჩია საჩივრის ავტორს, რომ დოკუმენტებისთვის სურათი გადაეღო და სხვა იურისტებისთვის მიეტანა. თუმცა ადვოკატები დოკუმენტებს არ აძლევდნენ გასაცნობად. მოგვიანებით, როდესაც ი. მ. ესაუბრა ვ. გ.-ს მორიგების აქტის თაობაზე, გაბედავამ უთხრა რომ ბ. ყ.-მა მე-4 პუნქტი ისე მიუთითა მორიგების აქტში, რომ ამის საფუძველზე ხელშეკრულება ვერასოდეს გაბათილდებოდა.

4.4 მოწმის განმარტებით, სასამართლო სხდომაზე ძ. ჩ.-ს იურიდიული ტერმინოლოგია ერ ესმოდა და ხშირად მისი ახლობლები უთარგმნიდნენ ქართულიდან მეგრულად, ასევე მეგრულად უთარგმნიდა ადვოკატი ბ. ყ..

5. მოწმე ი. ჩ.-ს განმარტებით:

5.1 2019 წლის 14 აგვისტოს საპროცესო კოლეგიამ მოწმის სახით გამოკითხა ძ. ჩ.-ს შვილი ი. ჩ.. მოწმის განმარტებით, ადვოკატებმა ვ. გ.-მ და ბ. ყ.-მა ძ. ჩ.-ს ხელი მოაწერინეს მორიგების აქტზე, თუმცა ძ. ჩ.- არ იყო ინფორმირებული აქტის შინაარსზე. ძ. ჩ.-ს არ ესმოდა მორიგების აქტის მე-3 და მე-4 პუნქტები და ადვოკატებმა აუხსნეს, რომ მე-4 პუნქტით მოგებული ჰქონდა საქმე და ქონებას დაიბრუნებდა.

5.2 ი. ჩ.-ს განმარტებით, ადვოკატმა ვ. გ.-მ ელექტრონული ფოსტით გაუგზავნა შეტყობინება მას, რომ ანდერძი გააუქმეს. მოწმე ადვოკატ ვ. გ.-ს შეხვდა 2018 წელს იუსტიციის სახლში. ადვოკატმა აუხსნა, რომ საჯარო რეესტრში უძრავ ნივთზე ცვლილების რეგისტრაცია პრობლემა არ იქნებოდა, თუმცა ძ. ჩ.-მ იუსტიციის სახლიდან უარი მიიღო, რის გამოც მიმართეს სასამართლოს.

5.3 ადვოკატმა ბ. ყ.-მა ძ. ჩ.-ს ქალიშვილები დაიბარა იუსტიციის სახლში. ძ. ჩ.-ს შვილებს სურდათ ვ. გ.-ს და ბ. ყ.-ის ერთად ნახვა, თუმცა მხოლოდ ბ. ყ. იმყოფებოდა იუსტიციის სახლში. ადვოკატმა ბ. ყ.-მა მორიგების აქტში მე-3 და მე-4 პუნქტების ჩაწერა დააბრალა ადვოკატ ვ. გ.-ს. ვ. გ.-სთან შეხვედრის შემდეგ კი ადვოკატმა ვ. გ.-მ მათ უთხრა, რომ მე-3 პუნქტში ჩაწერა ბ. ყ.-მა, ხოლო მე-4 პუნქტი დაუმატა თავად.

6. მოწმე ი. ჩ.-ს განმარტება:

6.1 2019 წლის 14 აგვისტოს საპროცესო კოლეგიამ მოწმის სახით გამოკითხა ძ. ჩ.-ს შვილი ი. ჩ.. მოწმის განმარტებით პირველი ინსტანციის სასამართლოში პროცესების მიმდინარეობის დროს საქართველოში არ იმყოფებოდა. მას შემდეგ რაც საქმე დასრულდა ის ჩამოვიდა საქართველოში და მორიგების აქტი წაიღო სხვა ადვოკატთან, სადაც ასევე დაიბარეს ადვოკატი ბ. ყ.. ი. ჩ.-მ ჰკითხა მას, თუ რა მიზნით ჩაწერეს მე-3 პუნქტი მორიგების აქტში. ადვოკატმა ბ. ყ.-მა განუმარტა, რომ მე-3 პუნქტის ჩანაწერს არ შეუძლია დააზარალოს ძ. ჩ.. მე-4 პუნქტი კი დაწერა ადვოკატმა ვ. გ.-მ.

6.2 ადვოკატმა ბ. ყ.-მა ი. ჩ.-ს განუმარტა, რომ ნოტარიუსთან ანდერძის გაუქმება არასწორი მოქმედება იყო, თუმცა ადვოკატმა ვ. გ.-მ აუხსნა, რომ მოსამართლემ უთხრა ამ მოქმედების სისწორეზე.

6.3 მოწმის განმარტებით, ძ. ჩ.-სთან ერთად შეხვდა ადვოკატ ვ. გ.-ს და წავიდნენ ნოტარიუსთან ანდერძის გაუქმების მიზნით. ვ. გ. უხსნიდა ძ. ჩ.-ს, რომ ანდერძის გაუქმების შემდეგ ძ. ჩ.-ს შეეძლო მისი შვილების ჩაწერა საჯარო რეესტრისთვის მიმართვის გზით. ადვოკატმა ვ. გ.-მ ანდერძი გააუქმა და მოწმე ი. ჩ. ადვოკატ ვ. გ.-სთან და ძ. ჩ.-სთან ერთად წავიდა იუსტიციის სახლში, სადაც მიიტანეს ყველა დოკუმენტი ძ. ჩ.-ს შვილების ჩაწერის მიზნით, თუმცა იუსტიციის სახლისგან მიიღეს პასუხი, რომ განცხადება არ დაკმაყოფილდა და ამ მოთხოვნით სასამართლოსთვის უნდა მიემართათ. ადვოკატმა ვ. გ.-მ უთხრა ი. ჩ.-ს, რომ სასამართლოს მიმართავდა და ყველაფერს გააკეთებდა.

7. ადვოკატ ბ. ყ.-ის პოზიცია:

7.1 2019 წლის 11 აპრილს ადვოკატმა ბ. ყ.-მა ეთიკის კომისიაში წარმოადგინა წერილობითი ახსნა-განმარტება. ადვოკატის განმარტებით, 2016 წელს, რწმუნებულების საფუძველზე სამოქალაქო საქმეზე წარმოადგენდა ძ. ჩ.-ს ინტერესებს. საქმე წარმოებაში იყო ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში, ადვოკატი კი ჩაერთო მოგვიანებით. სარჩელი სასამართლოში წარდგენილი ჰქონდა ძ. ჩ.-ს წარმომადგენელს ადვოკატ ვ. გ.-ს.

7.2 ძ. ჩ. არის ადვოკატ ვ. გ.-ს თანასოფლელი და ბ. ყ.-ს მისი დახმარებით დაუკავშირდნენ ძ. ჩ. და მისი ახლობლები. სამოქალაქო საქმის მხარეები იყვნენ მოსარჩელე ძ. ჩ., წარმომადგენლები ვ. გ. და ბ. ყ. მოპასუხე მხარე იყო ბ. ა., წარმომადგენელი ჯ. ჟ.. დავის საგანს წარმოადგენდა 2014 წლის 16 იანვარს ძ. ჩ.-ს და ბ. ა.-ს შორის დადებული უძრავი ქონებაზე ნასყიდობის ხელშეკრულების ბათილად ცნობა. ვინაიდან, მხარეები ოჯახის წევრები იყვნენ სასამართლო თავიდანვე ეცადა საქმის მორიგებით დასრულებას. მიუხედავად იმისა, რომ მოსარჩელისთვის მომგებიანი პოზიცია გამოიკვეთა, ძ. ჩ.-მ განაცხადა, რომ მას უნდოდა ქონების თავის შვილიშვილზე ანდერძით გადაცემა და არა ნასყიდობის ხელშეკრულებით ქონების რძალზე გადაცემა. ამიტომ დააფიქსირა რომ ქონება გადასულიყო მის სახელზე, ხოლო შემდეგ მას უანდერძებდა თავის შვილიშვილს. საბოლოოდ მხარეები მორიგდნენ. მორიგების მიხედვით ბათილად იქნა ცნობილი 2014 წლის 16 იანვარს გაფორმებული ნასყიდობის ხელშეკრულება და მესაკუთრედ აღირიცხა ძ. ჩ.. ძ. ჩ.-მ კი აიღო ვალდებულება, რომ აღნიშნული ქონება ეანდერძა თავის შვილიშვილისთვის რ. ჩ.-სთვის და ამ ვალდებულების უზრუნველსაყოფად გაკეთდა დათქმა, რომ ძ. ჩ. უძრავ ნივთებზე მესაკუთრედ აღრიცხვის დღესვე სანოტარო წესით (კანონით დადგენილი წესის დაცვით) ანდერძს შეადგენდა რ. ჩ.-ზე. მორიგების აქტში ასევე მიეთითა, რომ ძ. ჩ.-ს მიერ საანდერძო განკარგულების შეცვლის ან გაუქმების შემთხვევაში, აღნიშნული უძრავი ქონება საკუთრებაში გადაეცემოდა მის შვილიშვილს რ. ჩ.-ს. ასევე ძ. ჩ.-ს შეეძლო ანდერძის გაუქმება, თუ რ. ჩ. ძ. ჩ.-ს მიმართ გამოიჩენდა მძიმე შეურაცხყოფას და დიდ უმადურობას, თუ ჩაიდენდა განზრახ დანაშაულს ან სხვა ამორალურ საქციელს მოანდერძის მიერ ანდერძში გამოთქმული უკანასკნელი ნება სურვილის საწინააღმდეგოდ (თუ აღმოჩნდებოდა უღირსი მემკვიდრე), ასევე მოანდერძის ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუარესებისას, თუ აღმოჩნდებოდა, რომ არ შეეძლო საკუთარი თავის რჩენა და ანდერძით მემკვიდრე არ გამოიჩენდა მზრუნველობასა და თანადგომას (რაც უნდა დადასტურებულიყო კანონით გათვალისწინებული წესით) ასეთ შემთხვევაში, უძრავი ქონება დარჩებოდა ძ. ჩ.-ს საკუთრებაში.

მორიგების აქტის დამტკიცების შემდეგ ძ. ჩ. მივიდა ნოტარიუსთან, შეადგინა ანდერძი და კმაყოფილი იყო საქმის შედეგით.

7.3 ადვოკატ ბ. ყ.-ის განმარტებით, ადვოკატმა ვ. გ.-მ სასამართლო დავის მორიგებით დასრულების შემდეგ აიღო განჩინება სასამართლოდან და გადასცა ძ. ჩ.-ს საქმის მასალებთან ერთად.

7.4 ადვოკატის განმარტებით, მან მოგვიანებით შეიტყო, რომ ძ. ჩ.-მ გააუქმა რ. ჩ.-ზე შედგენილი ანდერძი და მიმართა საჯარო რეესტრს, მის სახელზე რეგისტრირებულ ქონებაზე მორიგების აქტით ნაკისრი ვალდებულების გაუქმების მიზნით. ანდერძის გაუქმებისთვის დახმარების თხოვნით საჩივრის ავტორს მისთვის არ მიუმართავს. აღნიშნული პროცედურების განხორციელებაში ძ. ჩ.-ს ეხმარებოდა ადვოკატი ვ. გ.. სარეგისტრაციო სამსახურმა ძ. ჩ.-ს მოსთხოვა სასამართლო გადაწყვეტილების წარდგენა. ამ მიზნით ძ. ჩ.-მ ვ. გ.-სთან ერთად მიმართა სამოქალაქო სარჩელით სასამართლოს. ძ. ჩ.-ს თხოვნით, სამოქალაქო საქმეზე ჩატარებულ მხოლოდ ერთ სხდომაზე მიიღო მონაწილეობა ადვოკატმა ბ. ყ.-მა, სადაც დაიკითხნენ მოწმეები. მოგვიანებით, ადვოკატმა ბ. ყ.-მა ადვოკატ ვ. გ.-სგან შეიტყო, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ დააკმაყოფილა სასარჩელო მოთხოვნა, თუმცა მოპასუხე მხარემ აღნიშნული გადაწყვეტილება გაასაჩივრა. ამის შემდეგ ძ. ჩ.-მ მიმართა ადვოკატ დ. ჯ.-ს, რომელმაც მოუმზადა სააპელაციო შესაგებელი და სააპელაციო სასამართლოში წარადგინა მისი ინტერესები.

8. დისციპლინური დევნის აღმძვრელი საპროცესო კოლეგიის პოზიცია

8.1 2020 წლის 06 თებერვალს, საპროცესო კოლეგიამ მიიღო გადაწყვეტილება ადვოკატ ბ. ყ.-ის მიმართ დისციპლინური დევნის აღძვრის თაობაზე.

8.2 საპროცესო კოლეგიამ დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტით მიიჩნია, რომ ადვოკატ ძ. ჩ.-ს მიერ დარღვეული იქნება ინფორმაციის მიწოდების ვალდებულება იმ შემთხვევაში თუ განხილვის ეტაპზე დადასტურდება, რომ ადვოკატმა ბ. ყ.-მა ძ. ჩ.-ს არ მიაწოდა ინფორმაცია ანდერძის გაუქმებით გამოწვეული მოსალოდნელი სამართლებრივი შედეგების თაობაზე (ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 8.6).

8.3 საპროცესო კოლეგიამ აღნიშნა, რომ იმ შემთხვევაში, თუ საქმის წარმოების განხილვის ეტაპზე დადასტურდება, რომ სამოქალაქო დავის დასრულების შემდეგ ადვოკატმა ბ. ყ.-მა არ გადასცა ძ. ჩ.-ს დოკუმენტები და სასამართლოს განჩინება, ადვოკატის მიერ დარღვეული იქნება ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 8.15 მუხლი.

II სამოტივაციო ნაწილი

9. საქმის ფაქტები:

- ეთიკის კომისიის მიერ დადგენილია შემდეგი უდავო ფაქტობრივი გარემოებები:

9.1 ადვოკატი ბ. ყ., ადვოკატ ვ. გ.-სთან ერთად ძ. ჩ.-ს ინტერესებს იცავდა ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში, სამოქალაქო საქმეზე. ძ. ჩ.-ს სასარჩელო მოთხოვნა მიმართული იყო ბ. ა.-ს მიმართ, ნასყიდობის ხელშეკრულების ბათილად ცნობის საფუძვლით.

განხილვის კოლეგია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტებებს;
- ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 08.02.2016 წლის გადაწყვეტილება, საქმე №---.

9.2 2016 წლის 12 იანვარს, 2016 წლის 15 იანვარს და 2016 წლის 08 თებერვალს ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში გამართულ სხდომებს ესწრებოდა საჩივრის ავტორი. აღნიშნული საქმე 2016 წლის 08 თებერვალს დასრულდა მხარეთა მორიგებით. მორიგების აქტს ხელი მოაწერეს ძ. ჩ.-მ, ვ. გ.-მ, ბ. ყ.-მა, ბ. ა.-მ და მისმა წარმომადგენელმა ჯ. ჟ.-მ.

განხილვის კოლეგია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტებებს;
- 12.01.2016 წლის სასამართლოს უწყება (ხელწერილი);
- 15.01.2016 წლის სასამართლო სხდომის ოქმი;
- 08.02.2016 წლის სასამართლო სხდომის ოქმი;
- 08.02.2016 წლის მორიგების აქტი;
- ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 08.02.2016 წლის გადაწყვეტილება, საქმე №---.

9.3 2016 წლის 12 თებერვალს ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოს მოსამართლის თანაშემწემ ადვოკატ ვ. გ.-ს გაუგზავნა 08.02.2016 წლის განჩინება. ვ. გ.-მ 2016 წლის 23 თებერვალს ჩაიბარა განჩინება.

განხილვის კოლეგია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსამართლის თანაშემწის გზავნილი და ხელწერილი.

9.4 2016 წლის 08 თებერვლის ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს განჩინების მიხედვით მოსარჩელე ძ. ჩ.-ს და მოპასუხე ბ. ა.-ს შორის გაფორმებული მორიგების პირობების მიხედვით, გაუქმდა ძ. ჩ.-სა და ბ. ა.-ს შორის გაფორმებული ნასყიდობის ხელშეკრულება სადავო უძრავ ქონებაზე და ძ. ჩ.-მ აიღო ვალდებულება აღნიშნული ქონება და მასში მოთავსებული მოძრავი ქონება ეანდერძა მისი შვილიშვილის რ. ჩ.-სთვის, რომლის უზრუნველსაყოფადაც ძ. ჩ.-მ უძრავ ნივთებზე მესაკუთრედ აღრიცხვის დღესვე სანოტარო წესის დაცვით შეადგინა ანდერძი რ. ჩ.-ს სასარგებლოდ.

განხილვის კოლეგია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 08.02.2016 წლის გადაწყვეტილება, საქმე №---.

9.5 მორიგების აქტის საფუძველზე ძ. ჩ.-მ 2016 წლის 24 მარტს სანოტარო წესით შეადგინა ანდერძი მისი შვილიშვილის - რ. ჩ.-ს სასარგებლოდ. ძ. ჩ.-მ მოწმეების ნ. ჩ.-სა და მ. ლ.-ს თანდასწრებით სანოტარო აქტით გააუქმა 2016 წლის 24 მარტს შედგენილი ანდერძი.

განხილვის კოლეგია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება;
- ანდერძის დამოწმების გაუქმების თაობაზე 31.08.2016 წელს სანოტარო წესით შედგენილი დოკუმენტი.

9.6 2017 წლის 23 ოქტომბერს საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოს განცხადებით მიმართა ძ. ჩ.-მ და მოითხოვა უძრავ ქონებაზე სასამართლო განჩინების საფუძველზე ასახული ვალდებულებების შეწყვეტის რეგისტრაცია, თუმცა სარეგისტრაციოს წარმოება ჯერ შეჩერდა, ხოლო შემდგომ შეწყდა იმ მიზეზით, რომ მოსარჩელემ საჯარო რეესტრში ვერ წარადგინა მხარეთა მიერ დადებული ორმხრივი გარიგება გაფორმებული საჯარო რეესტრის სახით და ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პირობების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულების დამადასტურებელი დოკუმენტაცია. საჯარო რეესტრის სამსახურიდან უარის მიღების შემდეგ, ძ. ჩ.-მ მიმართა ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოს ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 08 თებერვლის განჩინებით დამტკიცებული მორიგების 1.2 პუნქტით დაკისრებული ვალდებულების შეუსრულებლობის გამო, თავისი ვალდებულების შეწყვეტილად აღიარებისა და საჯარო რეესტრში ცვლილებების რეგისტრაციის მიზნით. აღნიშნულ დავაში მოპასუხე მხარე იყო რ. ჩ..

განხილვის კოლეგია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება;
- - ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 20.03.2019 წლის განჩინება საქმე №---.

9.7 2018 წლის 18 სექტემბრის გადაწყვეტილებით ზუგდიდის რაიონულმა სასამართლომ დააკმაყოფილა ძ. ჩ.-ს სარჩელი. სააპელაციო სასამართლომ ნაწილობრივ დააკმაყოფილა რ. ჩ.-ს სააპელაციო საჩივარი და გააუქმა ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილება. სააპელაციო სასამართლოს მიერ პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილების გაუქმების საფუძველი იყო პროცედურული ნორმების დარღვევა.

განხილვის კოლეგია ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება;
- ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს 20.03.2019 წლის განჩინება საქმე №---.

➢ საქმეში სადავო გარემოებაა მოხდა თუ არა ადვოკატ ბ. ყ.-ისა და ადვოკატ ვ. გ.-ს მიერ საჩივრის ავტორისთვის ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 08.02.2016 წლის განჩინების გადაცემა. უდავო გარემოებაა, რომ სასამართლო განჩინება მიიღო ადვოკატმა ვ. გ.-მ, ამასთან ადვოკატი ბ. ყ. განმარტავს, რომ სასამართლოს განჩინება ვ. გ.-მ გადასცა ძ. ჩ.-ს, ხოლო ეს უკანასკნელი აღნიშნავს, რომ განჩინების მიღების მიზნით მიაკითხა ადვოკატ ვ. გ.-ს, ის დაჰპირდა მის

გადაცემას, მაგრამ არ გადასცა. აღნიშნული ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე, უნდა გამოირიცხოს ადვოკატ ბ. ყ.-ის რაიმე სახის მონაწილეობა საჩივრის ავტორისთვის სასამართლო განჩინების გადაცემის ნაწილში.

10. შემაჯამებელი დასკვნა

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისია გაეცნო საქმის მასალებს, შეისწავლა მხარეთა ახსნა-განმარტებები და მიიჩნევს, რომ ადვოკატ ბ. ყ.-ს არ უნდა დაეკისროს დისციპლინური პასუხისმგებლობა.

11. სამართლებრივი შეფასება

11.1 განხილვის კოლეგიის შეფასებით არ დადასტურდა, რომ ადვოკატმა ბ. ყ.-მა არ განუმარტა ძ. ჩ.-ს მორიგების აქტის პირობების სამართლებრივი შედეგები. შესაბამისად, ადვოკატის მიერ არ არის დარღვეული ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 8.6 მუხლი:

> „ადვოკატმა კლიენტს მასთან შეთანხმებული წესით უნდა მიაწოდოს ინფორმაცია მასზე მინდობილი საქმის მსვლელობისა და საქმის წარმოების მოსალოდნელი ხარჯების შესახებ.“

11.2 კლიენტის ინფორმირების ვალდებულება ემსახურება კლიენტის ინტერესებს, რადგან ის სრულყოფილად იყოს ჩართული საქმის მიმდინარეობის პროცესში და ადვოკატმა მასთან შეთანხმებით მიიღოს საქმისთვის მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებები. აღნიშნული ვალდებულება მოიცავს კლიენტისთვის, როგორც საქმის მიმდინარეობისა და მასალების გაცნობის შესაძლებლობას, ასევე ფინანსურ საკითხებზე ინფორმაციის მიწოდებას.

11.3 ,,ადვოკატმა საქმის წარმოებისას კლიენტს უნდა მიაწოდოს ინფორმაცია მისი საქმის მიმდინარეობის თაობაზე, რაც მოიცავს სრული ინფორმაციის დროულად მიწოდებას. კლიენტისათვის ინფორმაციის მიწოდება საშუალებას აძლევს მას, რომ ჩართული იყოს საქმის მსვლელობის პროცესში“ (საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის 28.01.2011 წლის გადაწყვეტილება, საქმეზე №074/10).

11.4 განხილვის კოლეგია იზიარებს საპროცესო კოლეგიის მსჯელობას მორიგების პირობების შინაარსის გაცნობასთან დაკავშირებით, ვინაიდან მხარეთა ახსნა განმარტებითა და საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დასტურდება, რომ ძ. ჩ. ესწრებოდა ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში გამართულ სხდომებს, ჩართული იყო მორიგების პირობების განხილვის პროცესში და მორიგების აქტის პირობებზე თანხმობა ხელმოწერით დაადასტურა. შესაბამისად, ეთიკის კომისია ვერ იმსჯელებს ადვოკატების მიერ მორიგების აქტის პირობების თაობაზე კლიენტისთვის ინფორმაციის მიუწოდებლობის ფაქტზე, რადგან ზუგდიდის რაიონულმა სასამართლომ მხარეთა თანხმობით დაამტკიცა მორიგების აქტი. მორიგების აქტის შემოწმების ვალდებულება კი სასამართლოს კომპეტენციაში შედის, იმ შემთხვევაში თუ სასამართლო მიიჩნევს, რომ მორიგების აქტი შეიცავს კანონსაწინააღმდეგო დებულებებს, სასამართლო არ დაამტკიცებს ასეთ პირობებს.

11.5 რაც შეეხება, მორიგების აქტის პირობებიდან გამომდინარე ანდერძის გაუქმებით გამოწვეული მოსალოდნელი შედეგების შესახებ ინფორმაციის მიწოდების ვალდებულების დარღვევას, განხილვის კოლეგია არ იზიარებს ამ ნაწილში საპროცესო კოლეგიის პოზიციას. განხილვის კოლეგია აღნიშნავს, რომ კლიენტისთვის მორიგების აქტის შინაარსის გაცნობა, ასევე გულისხმობს მორიგების აქტიდან გამომდინარე სამართლებრივი შედეგების თაობაზე ინფორმაციის მიწოდებას. მორიგების აქტში გათვალისწინებული იყო ანდერძის გაუქმების პუნქტი და კლიენტის იცნობდა აქტის ამ ნაწილს. მაშინ როდესაც ვსაუბრობთ, რომ ადვოკატის მხრიდან არ არის დარღვეული მორიგების აქტის შინაარსის შესახებ ინფორმირების ვალდებულება, შესაბამისად არ იქნება დარღვეული მორიგების აქტიდან გამომდინარე სამართლებრივი შედეგების კლიენტისთვის გაცნობა და მასთან ერთად გაანალიზება, ვინაიდან შინაარსის შესახებ ინფორმაციის მიწოდება არ უნდა იქნეს განხილული მხოლოდ ფორმალური თვალსაზრისით, ის ასევე გულისხმობს კლიენტისთვის სამართლებრივი რისკების გაანალიზებას.

11.6 განხილვის კოლეგია აღნიშნავს, რომ სამოქალაქო საქმის მორიგებით დასრულება წარმოადგენს მხარეთა უფლებას და ამ დროს მხარეები მოქმედებენ თავისუფალი ნებით, რათა განკარგონ საკუთარი მატერიალური და პროცესუალური უფლებები. მორიგების აქტი გამოხატავს მხარეთა მიერ გამოვლენილ საერთო ნებას და მასზე შეთანხება დგება მორიგების მიზნებიდან გამომდინარე, რაც გადმოცემული უნდა იქნეს შესაბამისი შინაარსით. მხარეთა ნება დაასრულონ საქმე მორიგებით, აღსრულდება სასამართლოს მიერ, რომელიც კანონიერების კონტროლის საფუძველზე ამტკიცებს მორიგების აქტში გათვალისწინებულ პირობებს.

11.7 უდავო ფაქტია, რომ ძ. ჩ.-სთვის ადვოკატების მხრიდან ცნობილი იყო მორიგების აქტის შინაარსი, რაც გამორიცხავს მის არაინფორმირებულობას მორიგების სამართლებრივი შედეგების თაობაზე. განხილვის კოლეგია ასევე აღნიშნავს, რომ ძ. ჩ.-ს მიერ მორიგების პირობების შესრულებით გამოწვეული არასასურველი შედეგი არ არის დაკავშირებული ადვოკატის მხრიდან ინფორმირების ვალდებულების დარღვევასთან, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ადვოკატი ბ. ყ. მორიგების პირობების აღსრულების პროცესში არ იღებდა მონაწილეობას.

11.8 განხილვის კოლეგია მიიჩნევს, რომ არ დგინდება ადვოკატ ბ. ყ.-ის მხრიდან ძ. ჩ.-სთვის ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს განჩინების დაუბრუნებლობის ფაქტი, რის გამოც ადვოკატ ბ. ყ.-ის მხრიდან არ არის დარღვეული ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 8.15 მუხლი:

> „კლიენტის ინტერესების დაცვის შეწყვეტისას ადვოკატმა კლიენტს უნდა დაუბრუნოს ყველა დოკუმენტი, ფულადი სახსრები ან სხვა ქონება, რომელიც კლიენტმა ადვოკატს გადასცა ან მიანდო წარმომადგენლობითი უფლებამოსილების განხორციელებისას ან რომელიც ადვოკატმა სასამართლოსგან, სხვა ორგანოსაგან ან პირისგან მიიღო საქმის წარმოების პროცესში.“.

11.9 „დოკუმენტები კლიენტის მიერ მიწოდებული, ადვოკატის მიერ მოპოვებული ან ადვოკატის მიერ დამუშავებული საკითხის იურიდიული სახე ან ფორმაა, რომლის დანიშნულება ან

ღირებულება კლიენტის ინტერესების გატარების პროპორციულია და საშუალებაა მიღწეული იქნას ის, რაც კლიენტის კანონიერ ინტერესებს ემსახურება. ადვოკატს არ გააჩნია მიზეზი არ დაუბრუნოს კლიენტს დოკუმენტები“ (ეთიკის კომისიის 2014 წლის 7 ივლისის გადაწყვეტილება, საქმე N103/13).

11.10 საქმეში არსებული უდავო ფაქტის მიხედვით დადგენილია, რომ ზუგდიდის რაიონული სასამართლოს 08.02.2016 წლის განჩინება ჩაბარდა ადვოკატ ვ. გ.-ს 2016 წლის 23 თებერვალს (პარ. 9.3). ამასთანავე, საჩივრის ავტორი ადასტურებს იმა ფაქტს, რომ სასამართლო განჩინება მას ადვოკატ ვ. გ.-სგან უნდა ჩაებარებინა (პარ 1.5.). შესაბამისად, მოცემულ ნაწილში არ იკვეთება ადვოკატ ბ. ყ.-ის მიერ სასამართლოდან განჩინების ჩაბარების და შემდგომ მისი ძ. ჩ.-სთვის გადაცემის ვალდებულების აღება, რადგან აღნიშნულის შესრულება ადვოკატ ვ. გ.-ს ვალდებულებას წარმოადგენდა. აქედან გამომდინარე, განხილვის კოლეგია მიიჩნევს, რომ ადვოკატ ბ. ყ.-ის მიერ არ არის დარღვეული ადვოკატთა პროფესიული ეთიკის კოდექსის 8.15 მუხლი.

11.11 ეთიკის კომისია მიიჩნევს, რომ არ არსებობს ადვოკატ ბ. ყ.-ის მოქმედებებში დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველი, ვინაიდან არ დგინდება ადვოკატის მხრიდან ინფორმირების ვალდებულების და საქმის დასრულების შემდეგ დოკუმენტაციის დაბრუნების ვალდებულების შეუსრულებლობა.

ეთიკის კომისიამ იხელმძღვანელა „ადვოკატთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური წარმოების შესახებ“ დებულების 3.2, 5.7, 19, 20, 40.2 მუხლებით და გადაწყვიტა:

III სარეზოლუციო ნაწილი

1. დისციპლინურ საქმეზე №041/19 ადვოკატ ბ. ყ.-ს /სიითი №/ არ დაეკისროს დისციპლინური პასუხისმგებლობა.
2. გადაწყვეტილების ასლი გაეგზავნოთ მხარეებს.
3. ეთიკის კომისიის გადაწყვეტილება დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრებაზე უარის თქმის თაობაზე საბოლოოა და არ საჩივრდება.

კოლეგიის თავმჯდომარე: /ია გაბედავა/

კოლეგიის წევრი: /არჩილ ჩოფიკაშვილი/

კოლეგიის წევრი: /ბესარიონ ბოხაშვილი/